

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adának.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. helyg-díj fizetendő.

Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Janus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Táviratok.

Volosca, febr. 18. (Érkezett 9 óra 45 pk. d. e.) **Idősebb Andrássy Gyula gróf ma éjjel három órakor meghalt.**

A megboldogult kitűnő államférfiu rövid életrajzát a következőkben adjuk:

Andrássy Gyula gróf de Csik-Szentkirály és Kraszna-Horka, Andrássy Károly gróf második fia, 1823 márczius 8-án Zemplinben született. Egyetemi tanulmányainak befejezése után külföldi utazásokat tett. Haza térve, Zemplén megye által az 1847/48-iki pozsonyi országgyűlésbe küldetett és az új magyar kormányt Zemplén megye főispánjává nevezte ki. Mint ilyen, a schwechati útközetben vezére volt a zempléni felkelő honvédeknek. Később a debreczeni kormányt küldte Konstantinápolyba követnek.

A forradalom leveretése után 1850-ben in effigie fölakasztatott, mikor mint menekült Párisban élt. Itt vette el 1856-ban Kendeffy Katicza de Malomviz grófnét. Anyja közbenjárása folytán már 1860-ban hazatérhetett s 1861-ben a zempléniiek által ismét képviselőnek választván, a Deák-párthoz csatlakozott. Midőn 1867-ben a magyar alkotmány ismét visszaadatott, február 17-én Andrássy magyar miniszterelnökké neveztetett ki és mint ilyen egyúttal a honvédelmi tárczát is vezette. Ugyanazon év október havában királyunkat a párisi világ-kiállításra, 1869-ben pedig a Suez-kanális megnyitására kísérte.

Midőn Beust külügyminiszter tárczáját letette, 1871. november 14-én ő lett az Osztrák-magyar monarchia külügyminisztere. Már az 1870-1871-iki német-francia háború alkalmával a neutralitás szigorú megőrzésén működött, később pedig főcélja a német-osztrák-magyar szövetség megkötése volt. Bismarck és Gortschakow-val 1872-ben részt vett a berlini három császár-találkozáson; majd 1874-ben királyunkat Pétervárra, 1875-ben pedig Venczebe kísérte, mely utóbbi helyen Ferencz József király Viktor Emanuel olasz királlyal találkozott. Az 1876-1878-iki orosz-török há-

boru alatt újból azon fáradozott, hogy monarchiánk neutralitását megőrizze. Az 1878-iki san-stefanoi szerződés Oroszországhoz való jó viszonyunkat kissé meglazította, minek folytán Andrássy oda működött, hogy a san-stefanoi békekötés egy európai kongresszus elé terjesztessék, mely aztán 1878 június havában Berlinben össze is ült. Ezen a kongresszuson Andrássy mint monarchiánk első meghatalmazottja vett részt és az európai hatalmaktól kieszközte az engedélyt Bosznia occupatiojára. Nem sokára ezután, 1879 szept. 22-én miniszteri állásáról lemondott, miután még előbb államférfiu tevékenységének legfényesebb momentumát, t. i. a német-osztrák-magyar védelmi daczszövetség megkötését keresztülvitte.

Azóta birtokán élve, a politikában csak mint főrendiházi tag vett részt, főképen a delegatiók tárgyalásaiban.

Andrássy Gyula gróf spanyol grand az arany gyapjas rend vitéze, a Maltai-rend nagykeresztese, valóságos belső titkos tanácsos, lovassági tábornok stb. stb. volt.

Budapest, febr. 17. A képviselőház mai ülésében a honvédelmi miniszter válaszolt Csátár interpellatiojára a Werndl-fegyverek eladása iránt, hangsúlyozva, hogy nem Werndl, hanem elavult Wenzl-fegyverekről van szó, melyek elég drágán adtak el, mert a megélvőkért ma már csak harmincz krajczárt kínálnak. A ház a miniszter beszédét általános helyesléssel fogadta és miután a miniszterelnök még kiemelte, hogy ezen eladás az 1888-iki költségvetésben benn volt s így a kormány erről tudomással bírt, a válasz tudomásul vétetett. — Ezután Tisza miniszterelnök válaszolt a Viczmándy-féle öngyilkossági eset alkalmából tett interpellatiókra. Szigorú vizsgálatra támaszkodva, előadta a valódi tényállást, melyből mindenki meggyőződhetett, hogy az önkényes-tanfolyam parancsnoka Viczmándy nem üldözte tervszerűen, hanem érdem szerint megbüntette. Ezen eset azon szomorú, de vajmi gyakori jelenségek egyike, midőn szülői vagy tanári jóakaró dorgálás miatt egyes kislelkűek megválnak az élettől. Általában a magyar önkényesek üldözéséről annál kevésbbé lehet szó,

mert bizalmas rendelet adatott ki, hogy az önkényesek a tisztvi vizsgát letegyék és a második év kellemetlenségeitől megkíméltesse. E végből a tanárok utasítottak, hogy a tananyagot előbb magyarul, azután németül adják elő. — A ház a választ nagy többséggel tudomásul vette.

Egy még fel nem tárt aranybánya.

III.

(+) E czimen megjelent előző czikkeink olvasója*) ha ismerője városunk viszonyainak, a nélkül, hogy magunk mondanók is el, ismeri nézetünket arra nézve, miben látjuk okát annak, hogy városunkat ez ideig turisták és nyaralók nem keresik fel nagyobb mértékben.

Vendéglőink teljesen megfelelnek egy nagyobb vidéki város rendes idegenforgalmának, de közöttük egy sincs, mely a turista vagy épen a nyaraló igényeit csak megközelítően is kielégíthetné. Mindannyi bent van a városban, más házak közé szorulva; ha van is kertje, az szűk s ugyancsak házak, talán épen illatos istálló és aklok közzé szorult. Ez nem az, a mit a turista, a mit a nyaraló kíván és keres; s az első szükséglet egy ilyen a szép szabad természetben, a hűs erdő szomszédságában, de egyúttal a város közelében fekvő és pedig, hogy jövedelmező legyen, lehetőleg olcsón épült szálloda létesítése volna.

Nagy előnyére szolgálna, ha egyúttal nem esnék tulságosan távol a vasuti indulóháztól sem, vagy legalább közelébe a létesítendő gőztramway egy megállóhelyének. S végül még egy kelleke kell hogy legyen, ugyanis, hogy bőségesen rendelkezék vízzel, hogy mellette fürdőt, melyet sem a turista, sem a nyaraló nem akar nélkülözni, lehessen létesíteni.

Tul menne célunkon, ha talán ki akarók jelölne a helyeket, melyeket ily telep meg alapítására alkalmasnak tartunk; van egy-nél több, mely egyaránt alkalmas volna.

Azon nézetben vagyunk, hogy az ügy egészséges alapon való fejlesztése nemcsak nem kívánja, de sőt meg sem engedi, hogy a kezdeményezés valami óriási legyen. Egy épület,

*) Lásd a „Brassó” 19. és 20-ik számában.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

José csinos nőtestvére.

Burnett Hodgson Frances elbeszélése.

A „Brassó” számára átdolgozta dr. Boros Gábor. (Folytatás.)

Az első ilyen alkalommal sikerült Sebastianónak annyit elérnie, hogy a kicsike legalább megjed.

Ez pedig így történt.

A régi forráshoz ment Pepita vizért. A mint egy kissé az árnyékba vonult, hogy kipihenje magát, ott termett előtte Sebastiano, szép és ritka virágokból font bokrával kezében.

„Isten hozta!” — mondá a hűs, letette a bokrárt egy perczre s maga merített meg a Pepita letett korsóját.

Ezalatt a lány könnyed mosolylyal nézett reá.

„Gyönyörű egy nap ez a bikaviadala”, mondá a matador, megmerítve a korsót.

A lány fölemelte kezét, elfüdü egy kissé szemét a nap fénye elől, föltekintett a kék égre, de egy árva szót sem szólott.

„Elmegy-e ma a Plaza del Torora?”, kérdezé aztán. „Jó helyet kell kapnia, a legjobbat. Ma pompás bikák lesznek — fekete andaluziai fajták —

mérgesek s nehezen legyőzhetők. Igazán szép küzdelem lesz. Eljön-e?”

Pepita a forrás felé fordult, belenézett a vízbe, a hol megláthatta arcának mását, a hűs, sötét mélyben. A következő perczben már Sebastiano vonásai is visszatükröztek a vízből. Kezében tartotta a virágot.

„E virágokat” — szólta, — „a királyi kertészek egyike adta. Épen olyanok, a minőket néha a királyné visel. Azért hoztam, hogy ezeket viselje a bikaviadalkor.

A leány látta a szép virágokat a víz tükrében. Nem akart egyenesen rájuk nézni. Nagyon szépek voltak. Soha sem látott még ilyen virágokat. Maga a királyné is ilyeneket visel. Ha valaki más hozta volna — de épen Sebastiano! Aztán eszébe jutott Sarita. Talán egykor ép ily virágokat adott neki is, mivel tudta, hogy a falusi leány előtt, a ki nem tud semmiről, felségeseknek tünnek föl. Sarita bizonyonyosan elfogadta volna.

Arczán a szigorúság és harag vonása látszott. Megfordult, mintha korsóját akarná elvenni. De Sebastiano rátette kezét.

„Csaknem akar hát szólni,” — mondá szenvedélyesen. „Még a virágokat sem fogadja el, mivel én

hoztam. Legalább azt mondja meg, mit követtem el. Ördög vagyok én vagy micsoda?”

Pepita hátrafont kezekkel, merően reá szegezve szemét. Most már nem mondhatta, hogy a leány reá sem nézett. Arra gondolt, hogy erővel is ott tartsa azt a leányt. Vajjon gondolt-e valóban? Pepita?! Pepita ott állt, mintegy földhöz szegezve, a másik pillanatban megfordult, tova ment, ott hagyva a forrásnál vizes korsóját. Sebastiano ott maradt, őrizhette a korsót egész nap, ha kedve tartja. A leány haza ment s messziről kiáltá Jovitának:

„Ha kell a víz, magadnak kell elhoznod a forrástól. A korsó meg is van meritve, Sebastiano ur ügyel reá.”

„Istennek anyja!” kiáltá föl Jovita — „hát Sebastianoval...”

Többet nem bírt mondani s még mielőtt a forráshoz ért volna, találkozott egy ifjával, a ki a vizes korsót haza hozta s elmondta, hogy pénzt kapott érte. —

És Joséék csakugyan elmentek a viadalra. A mint Pepita ott ült a többiek között, még virulóban, mint a minők voltak a piros virágok hajában, hallhatta a csodálkozó kiáltást minden oldalról, hogy Sebastiano még soha sem volt oly dicső, soha oly merész, oly ügyes.

mely tartalmazna egyrészt bőségesen egy-szerűen berendezett kicsiny szobákat egy és két utas számára, másrészt egy pár kétszobás lakást, egy közös ebédlőtermet, ezen kívül egy egyelőre egyesített társalgó-, olvasó- és játéktérmet, a kezdetnek teljesen megfelelően.

Az épületet tágas kertnek kellene körülvenni, mely a városunkat mindenfelől környező sétatényok egyikével lehetőleg összeköttetésbe hozandó, s mely elegendő tért nyújt további építkezésekre is; s azt hisszük, ennyi elegendő volna a továbbfejlődés és a végleges siker biztosítására.

A vállalat — ha csak érzelmesen van bevezetve — kétségtelenül prosperálna, s mihelyt a sikeres kezdet megvan, a szükséges kiegészítés magától jönne.

De miként létesíttessék e kezdet? Nem kecsegtetjük magunkat azon reménnyel, hogy ezen igénytelen czikkeinkben kifejtett eszünk elegendő impulsus legyenek arra, hogy nagyon konservatív s nehézkes tőkénk tervünk megvalósításához fogna, vagy pedig épen egy egyes kísérténé azt meg. Husz apók a Királyföldön eddig legalább nem termettek. Az ügy megvalósítását csak úgy tartjuk lehetségesnek, ha társadalmunk legilletékesebb tényezői veszik a dolgot kezükbe s ha a vállalat vagy egy egész társadalmunk közreműködésével létesített részvénytőke által biztosított, vagy ha arra idegen tőke nyeretik meg, bár az utóbbit a kezdeményezésre kevésbé tartjuk illetékesnek, mert nézetünk, hogy az egésznek első sorban nem nyereszkedésre alapított s így tehát nem nagy és drága apparattal létesíttetnek kellene lennie.

Lesznek, kik ily körülmények között talán a várost magát tartanák az ügy megvalósítására, mint első sorban érdekelt félt, legilletékesebbnek is. Ideális szempontból e felfogás teljesen jogosult; ha azonban meggondoljuk, hány malmon kell a dolognak keresztül mennie, míg ez utón a megvalósulásig jut, hány magánérdek érvényesülne ott, mely kielégítést kíván, hány embernek van hozzászólása, hányan akadékoskodnak ebben is, abban is; ha meggondoljuk, színház, mulatóház, közfürdő, közbádoghid, vízvezeték, csatornázás, mindannyi egy-egy életkérdés Brassóra nézve, hogy vajudnak nem évek, de évtizedek óta a nélkül, hogy csak egy lépéssel is közelebb jutottak volna a megvalósításhoz: akkor be fogjuk látni, hogy az ügyet böles városi atyáink kezére bízni, azoktól várni a megoldást, még ha lelkesedve felkarolnák is, kész halál magára az ügyre nézve.

Ez alkalommal nem foglalkozhatunk részletesebben a társulat létesülésének programjával, csak két kérdést akarunk még tárgyalni: ugyanis első sorban mily eszközöket vélünk arra alkalmasnak, hogy az esetleges kezdeményezésnek biztosítsuk a sikert, s a második kérdés, mit várunk e kezdeményezés közvetlen következménye, eredményeképp.

Az első kérdésre vonatkozólag okvetlenül szükségesnek tartjuk, hogy módját ejtsük a

magyarországiak s a fővárosiak — mert ezek től várhatjuk a nyaralók legnagyobb contingensének ideterelését — városunkba s vidékiünkre jövetelének. Ennek egyik eszköze volna városunk s vidéke szépségeinek esetleg önálló magyar utikönyvben, de mindenesetre képes folyóirataink utján való ismertetése, a másik s ennél talán még hathatósabb eszköz volna, ha sikerülne a Kárpát-egylet legifjabb s legpezsgőbb életű fiókját, a budapestit egy vidékiünkön teendő nagyobb szabású kirándulásra birni, a mely mozgalom kezdeményezésének természetesen oly szakavatott s illetékes oldalról kellene kiindulnia, hogy a sikeris biztosítva legyen.

Ma az ily kezdeményezést elhamarkodottnak tekintenők, mert bár talán lehetséges volna a vendégeket igazán vendégekké magunknál ellátni: ha azonban turistáink körülnéznének s nem látnának oly ellátási eszközöket, melyek a turistának s nyaralónak a lakók vendégszeretete nélkül is kényelmes tartózkodást biztosítanak, úgy az eredmény nem a siker, de a kudarc, a fiasco biztosítása volna.

Ez az egyik; a másik az, hogy mit várunk a kezdeményezés eredményeképp. Sokat, oly sokat, hogy alig vagyunk képesek azt röviden összefoglalni. A Rudolf-körutat, a várost a kis Bolonyával összekötő utcát, a maratonfalvi szép hegyoldalt, a postarétet szép cötagé építvényekkel látjuk benépesedni; mi magunk nehézkesek vagyunk, de kezdi majd a budapesti nyaraló vendég, a kereskedő, a főúr s utána indul, a vállalat jövedelmezőségét látva, a helybeli nagy és kis tőkepénzes is. De nemcsak városunk maga virrad új életre, a kies, páratlan Noa is benépesül nyaralókkal s nyaraló idegenekkel s a Hétfalu száz meg száz, ma üresen álló háza átalakul nyaralóvá.

De mindez csak a dolog küloldala; a szoros érintkezés lebontja a válaszfalat, melyet ma a Királyhágó képez, a folytonos építkezés lebont minden ellentétet, minden idegenkedést. A szívből, a fővárosból tömör sugárban liktet majd az éltetadó vér a haza sorvadó, fonnyadó végtagjába, végvidékére, s új élet ébred városunkban, bérceinkben. Akkor majd megvalósulnak régi vágyaink, akkor majd létesül színház és mulatóház, közbádoghid, vízvezeték és csatornázás, lesz muzeum és városház, sőt majd még tán megyeház is.

S a ki mindezt egy élénk phantasia tulajadásának, képtelenségnek tartja, annak egy-szertien azzal felelünk: nézze meg, vajjon nem létesítette-e mindezt valóban az idegenforgalom emelkedése, a nyaraló vendégek tömege a Szepességen. Ott álmainkat megvalósulva láthatja.

Ez a fel nem tárt aranybánya, rajta hát, tárjuk fel!

A mint teljesen megbízható forrásból értesülünk, a kereskedelmi minister egy új kereskedelmi és iparkamara felállítását rondelte el Maros-Vásárhelyt, melyhez Csik, Háromszék Ma-

ros-Torda és Udvarhely megyék, valamint Maros-Vásárhely sz. kir. város fognak tartozni. Az új kamara létesítésével báró Bánffy Zoltán főispán, mint miniszteri biztos biztos bizott meg.

A „Brassói magyar prot. jótékony nőegylet” közgyűlése.

(Vége.)

A tárgysorozat rendjén Balázs Péter egyl. jegyző évi jelentése következett, melyet helyszűke miatt nem közölhetünk egész terjedelmében, adjuk azonban belőle a következő fontosabb részleteket:

„A lefolyt egyesületi évben tartatott 1 közgyűlés és 8 választmányi gyűlés, melyekben az egylet folyó ügyei intéztettek el.

Kiemelendőnek találom ezek közül azon körülményt, hogy a választmány az igazi érdem iránti elismerés-nyilvánításnak igen szép példát adta. Nevezetesen múlt évi szept. hó 12-én tartott ülésében elhatározta, hogy a szegedi dalárversenyről győzelemmel, kétszeres kitüntetéssel visszatért magyar dalárdánkat, mint testvéregyesületet bábérkoszorúval tiszteli meg. E határozat érvényre is emelkedett, a mennyiben a dalárda zászlója a szeptemberi előadás alkalmával egy szép bábérkoszorúval díszített fel.

Ugyancsak ilyen érdem iránti elismerés nyilvánítás volt a jótékonyaság terén lankadatlan buzgalmat tanúsító Bischoff Dávidné urnához intézett üdvözlő távirat is azon a napon, midőn a „Fővárosi szegény gyermek-kert egylet” udvarán felállított mellszobrá lelepleztetett.

Nem hagyhatom megemlítés nélkül azt sem, hogy egyes választmányi tagok közbenjárása folytán Dr. Kovács Áron honvéd-ezredorvos ur késznek nyilatkozott az egylet által hozzá utasított szegény betegeket díjtalanul gyógykezelti. Így tehát a nőegylet azon helyzetben van, hogy szegényeinek szükség esetén orvosi segítyt is nyújthat. Köszönet e szívessegeért a nemeslelkű orvos urnak, mely köszönetünkhöz járulnak a szegény betegek hálálkodásai és áldáskívánatai is.

Az egyletnek az elmúlt évben volt 27 alapító, 67 részvényes és 22 pártoló s így mindössze 116 tagja. Tehát 22-vel több, mint tavaly. Az utóbbi időben azonban tagjaink száma jelentékenyen szaporodik, a mi minden esetre örvendetes jelenség, mert az egylet népszerűségének növekvését jelzi. Tagjaink sorában szerencsések vagyunk méltóságos gróf Bethlen András főispán ur nejét is tisztelhetni, ki a múlt év folyamán szíves volt az egylet alapító tagjává lenni. A f. 1890. évre 29 új tag jelentkezett.

Az egylet működése a múlt évben is oda irányult, hogy bevételeinek egy nagyobb részével a szegény özvegyeket, árvaakat és iskolás gyermekeket segélyezze, egy kisebb részével pedig alaptőkéjét növelje. Mindkét cél a lefolyt évben jelentékeny mérvben mozdított elő; ugyanis a 651 frt frt 98 krnyi bevételeből 291 frt 44 kr fordított csupán segélyezésekre és csak 43 frt 15 kr egyéb célokra. E szerint összes kiadás 334 frt 59 krt tett; tehát az alaptőke gyarapítására 317 frt 39 kr maradt.

A segélyezések részint pénzbeli, részint ruhaneműk és élelmiszerek kiosztásából állottak. A pénz-

„Csak Pepitára néz,” jegyzé meg Izabella Carlónak. „Mikor belépett a szinkörbe, őt látta meg legelőször, nem is ügyelt másra.”

Valóban úgy volt. Hanem Pepita nyugodtan ült ott, hideg érdekléssel nézve reá, ép úgy, mintha a veszőly, a melylyel játszott, semmi jelentőséggel nem birna reá. Az izgalmas jelenet ki is pirosította egy kisse, de e pir oka nem a férfiú volt.

Legalább így tűnt fel Sebastiano előtt. Mikor a legnagyobb veszélyen túl volt, a bika élettelenül terült el s ő Pepitára nézett, a leány legyezőjét himbálva nevetgélte Manuello felé, mintha nem is látta volna az irtóztató küzdelmet.

„Rossz a szíve,” — mondá önmagában a vitéz haragos türelmetlenséggel. „Nem lehet az természetes, hogy egy ifjú lány ily gunyos, ily kegyetlen legyen, hogy ne érezze a legcsekélyebb félelmet sem. Vagy rossz a szíve, vagy nincs is szíve.”

Megesküdött, hogy nem néz feléje többé. Pár perczig meg is tartotta fogadását. De aztán mint valami varázshatásra, önkénytelenül oda fordult s egész testében megremegett, mert azt látta, hogy ő is reá tekint, szemei merően tapadnak reá, talán néhány pillanat óta csüggenek rajta. Nem nagy jelentőségű mozzanat, de a forró, heves, izgéken lélekre egé-

szen elég. Ekkor, ép e pillanatban szurta le a vadat, a nézők lelkesülten éljeneztek, felugráltak helyükről, ismételtén kiáltották nevét, fölékesítve díszesebbnél díszesebb jelzőkkel. Véletlenül épen azon helyek közelébe jutott, a hol Pepiták ülték. Tapsoltak valamennyien, — kivéve Pepitát. Egyedül ő ült ott hidegen, érzéktelenül. S e perczben nem is sejtve, észrevétlenül röpült valami Pepita ölébe, — az a színes atlasz-szallag, a melyet imént még a matador viselt.

„Ime jelvénye!” — kiáltá Izabella a tisztelet és bámulat hangján.

„Igen jelvénye!” — kiáltá José. „Az ő jelvénye, Pepita! Neked dobtá, ő maga — Sebastiano.”

Hanem a következő perczben elnémult a csodálkozó megütközés miatt. Pepita hátra vetette fejét, halk nevetésre fakadt, lassan meglebbenté legyezőjét s így szólt: „Miért nem dobtá inkább Jovitának?” s kegyetlen, közömbös közmozdulattal letépte magáról a jelvényt, le a földre, s rálépett kis lábaival.

„Lábaival taposta!” — kiáltá föl Jovita. „Bűszkeségből tette s azért, hogy megmutassa, mennyivel több, mint mások. Kész akármi az ördög! Büntetést érdemelne érte!”

„Sebastiano jelvénye!” szólt zihálva José.

Pepita felpattant ültéből. Mintha valami saját-ságos változáson ment volna keresztül, biborpiros lett az arca, szemei villámokat szórtak.

„Mire nekem a jelvénye? Nem vágyom reá. Nem kell. Dobjon ezeret s mindannyit eltaposom. Hadd maradjon ott a porban. Adja azoknak a lányoknak, a kik vágnak arra — és reá.” Rögtön haza akart menni, nem kívánczozott a kertekbe; el egyenesen haza. José megadással, szótlánul követte. Soha sem értette Pepita szeszélyeit, de ma legkevésbé.

Jovita fölvette a pompás szalagot, leverte róla a port s magával vitte haza. Egész uton morgott. „Dölyfös, büszke bolond! még a király maga sem volna elég magas néki. Ördögadta örült, dölyfös teremtséle!”

Pepita azonban, bár mindezt jól hallotta, nem szólt, csak gunyosan mosolygott.

Hazaérve, csakhamar elmult Pepita haragja, megint énekelt, csevegett Joséval. Tetszett neki a viadal, jobban, mint máskor. Sokat beszélt róla, leirta a leányok öltözkését, a férfiak viselkedését. Nevetett s José is nevetésre indította.

(Folytatása következik.)

beli segély egyes házi szegényeknek havi részletekben adatott ki. A ruházati segély pedig részint e tél kezdetén, részint az élelmi szerekkel együtt karácsony szombatján osztott ki. S mind e segélyezések valóság és nemzetiségre való tekintet nélkül történtek, mert nőegyletünkben az az elv uralkodik, hogy az igazi jótékonyság gyakorlóját soha sem vezérelheti más szempont, mint csak a nyomor enyhítése.

E helyen hálásan kell megemlékeznünk azon jószívű adakozókról is, kik a karácsonyi segélyezésekhez egyes tárgyak és élelmi szerek által járultak.

Az illetők szíves adományaikért a szegények nevében fogadják a nőegylet forró köszönetét. Adja az ég, hogy jó lelkük e nemes tulajdonságát még számos éveken keresztül gyakorolhassák!

A nőegylet tisztikarában az elmúlt év folytán annyiban történt változás, hogy Bitay Béla ev. ref. lelkész ur a múlt évi okt. hó 13-án a jegyzői tisztségről lemondván, a választmány lemondását elfogadta és részére, az egylet érdekében tett szíves fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Ugyanakkor közfelkiáltással Balázs Péter áll. isk. tanító választotta meg jegyzőnek, ki e tisztelet azon ígéretével mellett fogadta el, hogy kitelhetőleg igyekezni fog a benne helyezett bizalomnak mindenkor megfelelni.

És ezzel, m. t. közgyűlés, ki is volna meritve évi jelentésem anyaga, csupán a fillérestélyekről kívánok még néhány szót mondani. Ezek, mint tudni méltóztatnak, minden 2-dik hét szerdáján fokozódó sikerrel tartatnak, és oly niveaura emelkedtek, hogy a közönségre nézve nemcsak mintegy nélkülözhetetlenekké váltak, de sőt még másoknak követésre méltó példa gyanánt is szolgálnak. A figyelmes szemlélő könnyen észreveheti, hogy a fillérestélyeknek e rohamos fejlődése minek tulajdonítható? Nem másnak, mint a nőegyleti választmány s különösen az elnöknő lelkes tevékenységének, ki nem egyszerűen a nevét kölcsönöz elnök, — mert ilyen is akadhat a hasonló egyleteknél, — hanem valóságos munkás és vezető szellem.

Mindezekből, m. tisztelt közgyűlés, az is kitűnhetik, hogy a nőegylet jelenleg a képzelhető leghelyesebb uton jár s a legjobb eszközöket használja céljai elérése érdekében. Épen azért vezéreljék tehát a nőegyletet továbbra is az eddig követett eszmék, hogy a jövőben is a multhoz hasonló, vagy azt felülmúló sikerrel működhessék.

És most, miután szépen megköszönöm a m. t. közgyűlés figyelmét, melylyel jelentésemet végig hallgatni szíves volt, kívánom, hogy a nőegylet s annak minden egyes tagja soká éljen, éljen!

E jelentést a közgyűlést éljenzéssel vette tudomásul s érte a jegyzőnek köszönetet szavazott.

Majd a pénztári jelentést vette tudomásul a közgyűlés s ugyancsak köszönetet szavazott deré-pénztárnoknője Jakó Pálné urnőnek, ki az egyletnek alakulása óta pénztárnoka.

A közgyűlés többi tárgyai közül, mint nevezetesebbeket felemlítjük, hogy a választmánynak tiszt. Molnár János ur által előadott javaslatára elhatározott, miszerint a nőegylet az építendő ev. ref. templom alap javára 500 frtot fog adni, de úgy, hogy e célra csak a fillérestélyek jövedelmét fordítja már e téli idény kezdetétől fogva mindaddig, míg az összeg az 500 frtot el nem éri.

Majd az Emke brassómezei választmányának az egylet elnökségéhez a perselyek ügyében intézett átirata alapján a közgyűlés a persely-ügyet tagjainak figyelmébe ajánlotta és elhatározta, hogy 100 frttal az Emke alapító tagjai sorába lép, oly módon, hogy az alapítványt 25 frtos részletekben 4 év alatt fogja lefizetni.

A tisztujtás és választmány kiegészítés a választás megtörténte után a következő eredményt mutatta fel: Alelnökök Förder Sándorné és ifj. Borosnyai Dánielné; a választmányba beválasztottak: özv. Borosnyai Dánielné, Gyárfás Györgyné, Kovács Jánosné és Russ Ambrusné. Elnök és jegyző ezuttal nem estek választás alá.

A közgyűlés még általában köszönetet mondott a választmánynak és az egyesület tisztikarának azon odaadó ügybuzgó munkásságért, mit a lefolyt év alatt is kifejtettek; továbbá jegyzőkönyvi köszönetet tiszt. Molnár János urnak az egylet érdekében tett szíves és önzetlen fáradozásaiért; dr. Kovács Áron urnak, ki az egylet által hozzá utasított szegény beteget ingyen gyógykezeli és Reischfeld kisasszonynak, ki szintén az egylet által ajánlott két szegény leánykát a himzésben ingyen ígért kitanítani.

Ezek után a közgyűlés d. u. 5 órakor befejeztetett.

—zs.—r.

Rozsnyói levél.

Tekintetes szerkesztőség!

A Királyhágón innen, bércezes Gömör vármegyében fekvő, Rozsnyó-bánya városából keresem fel becses lapját jelen alkalmi tudósítással, abban a reményben, hogy nem a szerkesztőség kosara számára tettem papírra azt.

Azért írom körül melyik Rozsnyóról, nehogy tévedésre adjak alkalmat; mert biz az gyakran meg-esik, hogy nemesak a külföldi — de a hazai posták intéző kezei is megteszik velünk — gömörmezei rozsnyóiakkal azt a tréfát, hogy sürgös leveleinket avagy várva-várt postai küldeményeinket elküldik az erdélyi Rozsnyóra, s a mikor már a méreg majd meg-eszi a „várományost“, akkor kapja csak — e nagy kerülővel — a küldeményt kezei közé. Ilyenformán aztán nincs rajta mit csodálni, ha az ilyen elkeseredett magyar szidja az önök Rozsnyóját: minnek is van az a világon, a mit csak erről a rossz oldaláról ismer, — míg mi hízolgunk magunknak azzal, hogy önök jobban ismerik a mi két püspöki rezidenziával bíró városunkat, a melyből a múlt nyáron is tekintélyes számú küldöttség vett részt az ág. evangélikusok kerületi gyűlésén, a legszebb emléket hozván onnan magokkal.

És abból a szomorú alkalmából, hogy e gyűlésnek lelke és főszemélyisége: főtisztelendő Czékus István tiszakerületi püspök ur ő méltósága, e napokban mindnyájunk mély bánatára váratlanul meghalt, egy küldöttség jött fel Brassóból városunkba, hogy a nagy halottnak a végtisztességet megadja.

A nagy férfiuhoz méltó végtisztességtételre egybegyűlt idegenek közt egyike volt a legszívesebben átvett vendégeknek az a küldöttség, a mely az önök kebeléből jött ide, Rombauer Emil (esperességi felügyelő), Moór Gyula (főesperes) és Papp György (zajzoni lelkész) urak személyében.

Nem csupán azért, mert a legmesszebről jöttek — tehát a legérdemesebbek voltak a szíves látásra, — nem is azért, mert a magyarországi ágostai evangélikusoknak ők azok az újszülött gyermekei, a kikben a kerületnek öröme telik, hanem azért, mert az egész triumviratus egyenként és összesen önmagukban véve is kiérdemelték azt, hogy megszeressék és megbecsüljék őket.

Őket szállásolták el a legelőkelőbb házakhoz, az ő általok hozott szép koszorút helyezték a ravatal főhelyére, szóval kézen hordozták és a temetés után még egy napig itt tartották őket.

És a hol e küldöttség megfordult, mindenütt talált alkalmat arra, hogy az önök szép és kies vidékét, városuknak tanulságos társadalmi és más egyéb viszonyait felmagasztalják, annyira, hogy már is többen elhatároztuk: a jövő nyáron elonázunk oda, személyesen meggyőződni a mondottak valóságáról.*)

Érdekessé tette a küldöttséget Papp György bátyánk sok tekintetben; először, mert eleven csán-gót még e vidéken nem látott senki sem, másodsor pedig azért, mert megvan neki az a ritka természeti adománya, hogy mindazokkal, a kik vele egyszer érintkeznek, meg tudja kedveltetni magát, általános szeretetreméltósága, de különösen a nők és gyermekek iránt hallomás szerint (még az utban is) tanusított lovagias viselkedése — jó bánásmódja és derült kedélye által. Szóval az önök emberei elmondhatnák itt nálunk a nagy rómaival: jöttem, láttam, győztem! Hazafias ödvözléssel!

Krasznai.

NAPI HIREK.

Az udvar Budapesten. A királyi család Budapestben való tartózkodása óta teljes visszavonultságban él és még alig hagyta el a budai királyi várpalatát. — Kálnoky gróf külügyminiszter, a ki két napot töltött Budapesten és ezen idő alatt több ízben fogadtatott ő felsége által, f. hó 14-én este visszautazott Bécsbe.

A korona jubilauma. Február 20-án száz éve lesz, hogy a magyar szent koronát Bécsből lehozták a budai várba. Ezen történeti esemény megünneplése céljából a fővárosban mozgalmak indult meg. A fővárosi plébániák és szerzetes-rendek főnökei e tárgyban Bogisich Mihály alesperes elnöklete alatt gyűlést tartottak, melyen a hercegprímás e tárgyú leirata felolvastatván, elhatározták, hogy e hó 20-án az összes templomokban nagy hálaadó ünnepélyes mise lesz, melyen a fővárosi hatóságok és a tanulóifjúság is meg fognak jelenni.

Róm. kath. fillérestély. Oly tömve a Nr. 1 termét még nem láttuk, mint tegnap este a róm. kath.

*) Űszinte örömmel vesszük tudomásul.

A szerk.

fillérestély alkalmából. Nemzetiség- és valláskülömb-ség nélkül özlött oda a közönség, egyrészt, hogy előmozdította a nemes jótékony célt, másrészt, hogy meghallgassa az izléssel összeállított, változatos műsort. Bevezetésül Honigberger Helén, Dajbukát Szidónia k. a.-ok, továbbá Jaschik és Nagy Gyula urak Haydn egy vonósnegyeséből adtak elő két részletet precíze és csinos nuanceirozással. Majd Biró Sándor, az estély főrendezője, énekelt néhány saját szerzeményü eredeti magyar dalt, melyek oly nagy hatást keltettek, hogy azokat közkívánatra még két dallal meg kellett toldania. Űszintén sajnáljuk, hogy Biró urat gyöngékedése és hűlés folytán kissé fátyolozott hangja akadályozta abban, hogy művészetét ez alkalommal a szokott kiváló módon érvényesíthesse. Pridalek Olga k. a. czitera- és zongorajátékával egyaránt elragadta a közönséget. Korát messze túlhaladó technikája, valamint azon körülmény, hogy Liszt II-dik magyar rhapsodiáját kívülről játszotta el, nagy zenei tehetségre vallanak és hisszük, hogy a kis leánykából kellő vezetés mellett néhány év múlva híres művész lesz. Meglepő zongora játéka annyira tetszett, hogy a közönség addig nem nyugodott, míg a kis művész még egy darabot ráadásul el nem játszott. Pridalek k. a. czitera- és zongora piéce között a női kar énekelt Jaschik Gyula vezetése alatt egy magyar népdal fűzért. — A női kar ez alkalommal valóban kitett magáért; — előadása összhangzatos és discret volt a mi mindenesetre Jaschik Gyula ur érdeme. — A műsor után táncz következett; azonban tánczolni a résztvevők nagy száma folytán csak nagy nehezen lehetett. Szíves kötelességet teljesítünk, midőn még végül — a mit mindjárt bevezetésül kellett volna tennünk — a két házi asszonyról, Schmid Józefné és Werzár Antalné urnókról megemlékezzünk, kiket az est sikerének érdeme első sorban illet meg. A brutto-bevétel meghaladja a 230 frtot.

Tiszti estély. F. hó 15-én tartatott meg a saison utolsó tiszti esélye, mely látogatottság, jókedv és kedélyesség dolgában elődjait valamennyit fölül-multa. A szépen díszített terem (a „Nr. 1.“ szállóban) esti 9 órára teljesen megtelt előkelő közönséggel. A tisztek, mint házi urak, minden egyes vendéget lekötözölő szívélyességgel fogadtak és a hölgyeket igen csinos tánczrendekkel ajándékozták meg. Az első négyest három hosszú colonneban 60 pár tánczolta s midőn reggeli négy óra tájban a társaság oszladozni kezdett, mindenki azon óhaj kifejezésével távozott, vajha a tiszt urak estélyeiket a jövő saisonban mihamarább megkezdzenék.

Békessy Irma kisasszonyt, a budapesti nemzeti színház tagját, sikerült a helybeli magyar prof. jótékony nőegyletnek a márczius hó 5-én tartandó fillérestélyén való közreműködésre megnyerni. Kilátás van arra is, hogy Remenyik Kálmán tilinkó-művész is ugyanazon estélyen fog fellépni. Különben a teljes és részletes műsort még közölni fogjuk.

Tréfás estély. A brassói iparos ifjak egylete által ma hushagyó-kedden rendezendő „Tréfás-estélyre“ felhívjuk a közönség figyelmét. Mig az érdekes műsor egy kedélyes estét ígér a látogatóknak, addig közönségünk pártfogása által erkölcsi elismerésben is részesíti törekvő iparos ifjainkat, kik a munkától fennmaradó idejüket nemes célra fordítják s már ez által is érdemessé teszik magukat és ügyüket a támogatásra. Reméljük, az nem is marad el!

Kedélyes estély. A brassói önkéntes tűzoltó testület által mult szombaton a Vigadóban tartott kedélyes estély minden tekintetben fényesen sikerült, mi bizonyításra nem szorul, ha egyszerűen constatáljuk, hogy derék tűzoltóink még másnap reggel is derekasan oltottak. Az estély egy több számból álló zenei műsorból állott, melyben tevékeny részt vett a tűzoltói teljes zenekar. De a tűzoltó egylet tagjai bőven gondoskodtak egyéb szórakozásról is. Az első számot több dal előadása képezte, a „verophon“-on a mennyiben poharak széleiből kedves hangok csatlak ki. Ezt követé egy kettős játék: Seta a felső sétányon. Párbeszéd egy jogász és egy csavargó között. Mindkét szám kitűnően sikerült és viharos tapsokban részesültek a műkedvelők. A harmadik szám egy vígjátékból állott, melynek czíme: Blinder Feuerlärm. A szereplők mindannyian betöltötték helyöket és főleg kitűnt kitűnő alakítás és játék által két, magyar körökben is ismert tűzoltó. Végén csattant az ostor, midőn 8 valóságos Gigerl-nek öltözött férfi a gigerl-marschot énekelte két localis strophával fűszerezve. Szünni nem akaró taps és riadalom töltötte el a Vigadó öreg termét, de nem is láthattunk volna Bécsnek Schottenringjén sem kü-

önb alakokat. Ezen kitűnően sikerült darabban a fővárosban is felléphettek volna tűzoltóink. Végül fel-
említjük, hogy a Vigadó és melléktermeiben alig le-
hetett mozdulni és tudósítónk állítása szerint a je-
lenneltek meghaladták a 400-at. Tizenegy órától haj-
nalig vígan folyt a táncz.

Dicső-Szent-Mártonból írják, hogy Herczeg Zsig-
mond kir. aljárásbíró és az ev. ref. egyház egyik
buzgó hívének kezdeményezésére f. hó 22-én a vár-
megyeház nagytermében a templomi szószék és asz-
talterítő-alap javára zártkörű fillérestély fog ren-
deztetni. A belépti díj személyenként 70 kr. A köz-
hangulatból ítélve, ezen jótékony célú estély épen
oly fényesen fog sikerülni, mint a nevezett kezde-
ményező által eddig is rendezett egyéb hasonló mu-
jatságok.

Az iszákosságról a napokban érdekes előadást
tartott Krafft-Ebing tanár az alsó-ausztriai tébolyház
nagytermében. Kimutatta, hogy az iszákosság örök-
letes baj. Az alkohol mértéktelen élvezése megzavarja
az idegrendszer működését. Statisztikai adatokból
matatta ki, hogy az iszákos emberek leszármazóiban
az életerő és életképesség gyengébb, mint az egész-
séges emberek gyermekeinél. Nagyon gyakori eset,
hogy az iszákos ember gyermekei idegesek, epilepti-
cusak és örültek lesznek. Az az ember, ki neki adja
magát az ivásnak, a becsületéről, az erkölcséről és a
tisztességről nagyon hiányos fogalmakkal bír. A
chronicus alcoholismus különben nem szenvedély, ha-
nem agybetegség, a melyet anatómiai vizsgálatok bizo-
nyítanak. Ez teszi kérdésessé, hogy az iszákos ember
tette beszámítható-e vagy sem?

A petroleum áldozata: 'Sepsi-Szentgyörgyről ír-
ják: Borzasztó véget ért egy szerencsétlen fiatal leány,
Demeter Vilma, ki a múlt hét egyik napján reggel
tűzet akart gyújtani gazdájának, hol szolgált volt. A
eselédeknél régóta divik az a könnyelmű szokás, hogy
petroleummal gyujtanak tüzet s ez is megpróbálta.
Egy egész korsó petroleum volt kezében, melylyel a
kályhában lévő fát meglocsolta; mikor azonban gyu-
fával meg akarta a tüzet gyújtani, a korsóban lobot
vetett a petroleum, mely azonnal szétrobbant s a
szerencsétlen leány ruháját lángba borította. Pár pil-
lanat alatt, míg a házbeliak segítségére jöhettek, egész
testét összeégette a petroloum-láng, úgy hogy sok
helyütt a hus cszfatokban csüngött le róla. Két nap
szonyu kinjaitól a halál szabadította meg.

Érdekes fogadás a büntető bíróság előtt. Buda-
pesti levelezőnk a következő érdekes esetet közöl
velünk. Robicsék Lipót hazánkfia bécsi gyáros, ki-
nek Nestroy-utezai gyárában készülő tűz- és betörés
mentes, zajtalanul gördülő redőnyajtói világhírré tet-
tek szert, nemrég Budapesten tartózkodva, egy ven-
dégülben találkozott B. K. budapesti concurrensével

Beszélgetés közben B. azt az állítást kockáztatta,
hogy az ő görredőnyei ép oly zajtalanok, mint Robi-
csékéi. Robicsék tagadta ezt, mire B. 20 üveg pez-
sgőre fogadást ajánlott. Robicsék elfogadta és, hogy
a fogadás gyorsan és részrehajlatlanul eldöntessék, B.
azt ajánlotta, hogy a vendéglősnak 10 éves kis fia
legyen a bíró, egyikük se szóljon hozzá egy szót sem,
hanem írják fel neki egy papírra, a mit tőle kíván-
nak és ő aztán a kísérlet után szintén írja fel, hal-
lott-e zajt vagy nem? Robicsék ezt is elfogadta. A
kísérlet a fiu jelenlétében azonnal megtörtént és pe-
dig B. előnyére, mert a fiu a görredőny leeresztése
után azt írta fel a papírra, hogy nem hallott semmi-
féle zajt. Robicsék, habár ő elég zajosnak találta a
redőnyt, mint gavalér ember még aznap 20 palaczk
pezsgőt küldött B. lakására. Másnap Robicsék ugyan-
abban a vendéglőben ebédelt és véletlenül megpillan-
totta a tegnap mint bíró szerepelt fiut. Magához in-
tette és néhány kérdést intézett hozzá, mire azonban
választ nem kapott, míg végre kisült, hogy a fiu a leg-
magasabb foku siketségben szenved. Képzeltetni Ro-
bicsék meglepetését és méltó felháborodását.

Nem szólt semmit, hanem másnap család czi-
mén bűnvádi feljelentést tett B. ellen, egyszersmind
visszakövetelve a pezsgőért fizetett 100 frtját. A bi-
róság a kihallgatott tanúk vallomása alapján 2 havi
fogságra ítélte B.-t, mert kitűnt, hogy előtte a gyer-
mek siketsége ismeretlen nem volt, Robicsék azon-
ban a 100 frt iránt a sommás utra utasította. Robi-
csék tehát ide fordult és mivel itt a fogadás lénye-
géről is szó volt, felmutatott egy a bécsi városi ta-
nács által 343,935 sz. a. kelt bizonylatot, melyben a
Robicsék-féle tűz- és betörésmentes görredőnyök mint
teljesen zajtalanul működők és minden tekintetben
megfelelők jelentetnek ki. Mivel pedig a bíróság ki-
küldött szakértők kijelentették, hogy B. redőnyei
amazokkal semmi tekintetben a versenyt ki nem áll-
ják, B. kénytelen volt a 100 frtot visszafizetni és a
költségeket is viselni. Robicsék hazánkfia e 100 frtot
2 részre osztotta és két munkaképtelenné vált laka-
tos családjának adományozta. (54) 1—1

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet.

A dicsőszent-mártoni kereskedő- és iparostanonez-
iskola javára e hó 1-én tartott tánczvizgalom tiszta
jövedelme 90 frt 61 kr.

Felülfizettek: Pekry Sándor, Mauks Gyula 2—2
frt. Herczeg Zsigmond, Engelmann Hermann, Circa
Timotheus, Pap István (radnóti), Csató Gábor 1—1
frt. Lengyel Izidor 60 kr. Dr. Hirsch József, Sipos
N., Farkas Mór, Grün Adolf, Farkas Ignác 50—50
kr. Harri Dániel 20 kr, Hegyi János 10 kr.

Fogadják a nagyon tisztelt felülfizetők a haza-

fiás ügyben tett áldozatkészségükért az iskolafelügyelő
bizottság hálás köszönetét.

Dicső-Szentmárton, 1890. febr. 12.

Agyagási Sándor, Gyöngyössi István,
iparisk. biz. jegyző. iparisk. igazgató.

Szerkesztői üzenet.

A. urnak Csik-Szeredában. Ne legyen kíváncsi
az „Erdélyi Híradó” V. betűs névtelenjére. Mi ki-
betűztük és ismét csak az idők megdöbbenő jelen-
ségével találkozunk. A közügy, az egetverő hazafias
ezikkek, a magyar szíveknek nyomdafestékkal való
vizsgálása: sajnos, gyakran csak palást, a mely alatt
kicsinyes személyes érdekek rejtőznek, akárhányszor
holmi visszautasított előfizetési felhívás stb. És az-
után az a szép irmodor, minden sorban az „otromba”
vagy „ostoba” jelzőkkel . . . De elég ebből: sapi-
lenti pauca!

Idegen-forgalom Brasóban.

— 1890. febr. hó 17-én. —

Lasku Gergely tanár Bukarest. Lisiai József bankhivatal-
nok. N.-Szeben. Neufeld Sándor keresk. Budapest. Volosescu
György keresk. Tirgovest. Georgescu Koszti keresk. Tirgovest.
Buloesku Moska keresk. Tirgovest. Nagy Albert utazó Debre-
czen. Kammerer Rezső kereskedő Bécs. Spitzer Sándor gyáros
Brünn.

„Bukarest” szálloda: Horovitz Sámuel vállalkozó Kolosz-
vár. Bernatschek Frigyes kereskedő Budapest. Bugarski János
keresk. Bécs. Kugel Leon keresk. Ruschovi Gusztáv keresk.
Bécs. Samisch Gyula keresk. Bécs.

„Zöldfa” szálloda: Weiss József keresk. Budapest. He-
kel Gyula keresk. Budapest. Wadass Rezső keresk. Budapest.
„Korona” szálloda: Dr. Greising Károly Bukarest.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-
vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2
óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor;
b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor
Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat
dél előtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra
14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor.
b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55
perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor kü-
lönvonat érkezik Predealról

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. február hó 18-án.

Román papírpénz à 20 frank	9-28 vétel 9-32 eladás
ezüstpénz à 20	9-24 " 9-28 "
Napoleon d'or (aranypénz)	9-42 " 9-45 "
Török lira	10-60 " 10-64 "
Arany	5-52 " 5-55 "
Orosz papírrubel	127.— " 128.— "

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMÉNYEK.

Szám. 15522.—1889.

Hirdetmény.

A Brassó város tulajdonát képező a
hátsó utcában fekvő malom a vízjog-
gal és a nevezett malom előtt fekvő 292
négyzetméter területnyi közterülettel
együtt leendő eladására nézve folyó évi
február hó 25-én a városi gazdasági hi-
vatalnál írásbeli ajánlati tárgyalás fog
tartatni.

Felhívtnak tehát a venni szándé-
kozók, hogy az erre vonatkozó, lepecsé-
telt és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli
ajánlataikat folyó évi február hó 25-én
d. e. 12 óráig Hintz Ernő gazda-gond-
nok urnál nyújtják át.

Az ajánlatoknak tartalmazniok kell
egy az ajánlott vételárnak megfelelő
10%-nyi bánatpénzt és azon nyilatkoza-
tot, hogy ajánlattevő az ajánlat-tárgya-
lasi és az eladási feltételeket ismeri és
hogy azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlat-tárgyalási és az eladási
feltételek az ajánlat-tárgyalás napjáig a
városi gazdasági hivatalnál a hivatalos
órák alatt betekintheők.

Végül megjegyeztetik, hogy 5050
frton alóli vételárról szóló ajánlatok el
nem fogadtatnak.

Brassó, 1890. évi február hó 4.

(52) 3—3. A városi tanács.

Árverési hirdetmény.

1890. évi február hó 22-ének dél-
előtti 9 órákor az első erdélyi banknak

a brassói vasuti indóház melletti közrak-
tári helyiségeiben egy összesen 28,700
frtra becsült és 77 köteg barna bőrből,
melynek sulya 6887 kiló és 90 csomag
talpbőrből (Terzen), melynek sulya 9992
kiló, álló nagyobb bőrmennyiség, mely
árak az időközben esődbe jutott brassói
bőrkereskedői cég Feldmann D. H. ál-
tal közli zálogképpen berakattván, kellő
időben ki nem váltattak, nyilvános ár-
verés útján és brassói kir. közjegyző
Maager József ur közbenjárása mellett a
a legtöbbet ígérőnek el fog adatni, mely
árverésre venni szándékozók ezennel tisz-
teletteljesen meghívtnak.

Brassó, 1890. febr. 8.

Az első erdélyi bank
igazgatósága.

(56) 2—2.

Bőreladás.

A Scherg Frigyes csődtömegéhez tar-
tozó 1100 drb 10—14 kilogramm su-
lyutalpbőr (I. Satz und II. Satz, Ter-
zen) közadónak Ó-Brassó 512. sz.
a. börgyárában f. évi márczius hó
3 án d. e. 9 órákor nyilvános bírói
árverés útján a legtöbbet ígérőnek
készpénzfizetés mellett el fog adatni.

Az eladás nem egyszerre, hanem
a körülményekhez képest 50 és 100
drbból álló csomónként történik.
— Venni szándékozók tartoznak a

becsár 10%-át bánatpénzzül letenni.
A bőrkészlet előlegesen megzem-
lélhető Borosnyai Dániel tömeggond-
nok közbejöttével. (55) 2—3

Öltöny-szövetek

valódi gyapjuból, kitűnő

brünni gyártmányok

a legujabb színekben

a tavaszi és nyári idényre

bámulatos olcsón beszerezhetők

Frank & Pernitza

posztógyári raktárból

(35) 6—24 Brünnben.

Minták bérmentve. A szabomester urak dús
tartalmu és elegáns kiállítású mintaköny-
veinket eredeti gyáriáron kapják.

Nagy raktár egyenruhák szövetéből és kir.
államhivatalnokok, torna- és tűzoltó-egyle-
tek, stb. stb. számára.

Pontos és solid teljesítése minden megbi-
zásnak, csak utánvét mellett vagy az összeg
előleges beküldése ellenében.
Levelezés minden nyelven.

Máriazelli gyomor cseppek,
legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

egy! 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi székhely
raktár: Brády Károly gyógyszer-tára Krenslér (Morva
ország).

Óvás! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok
féleképen utánzatnak s hamisítatnak, s ezért
valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el,
melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel
ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellett
használati utasítás és is fel van tüntetve, hogy
az Krenslérben, Guzek H. könyvnyomdájában
nyomatottak.

Máriazelli
Labdacok.

A Keményszéklés és székrekedés
ellen, évek óta legjobb hatá-
súknak bizonyult labdacok
is, sokféle képen hamisítatnak,
tehát ezek vételénél is vigyázni
kell a fenti védjegyre s Brády
Károly, Krensléri gyógyszerész név alá írására, melyek
minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára
20 Kr., egy tükres 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges
beküldése után, 1 tükres 1 frt. 20 Kr., 2 tükres
2 frt. 20 Kr., 3 tükres 3 frt. 20 Kr. ért, csomagolás
és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli
labdacok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagaik-
nak összetétele, minden használati utasításban fel van
sorolva.

A Máriazelli gyomorcseppek és Máriazelli labdacok
kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J.,
Kelemen F. a »Fehér teplotához« cz., Hornung,
Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H.
és Kugler a Hygieához cz. gyógyszer-tárában;
Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél;
Hosszúfalun Jekelius Gusztáv gyógyszer-tárában;
Füdvárt Schneider Vilmos gyógyszer-tárában; Köha-
lomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészek-
nél; Sepsi-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Bara-
bás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 6 43

Brassó, nyomtatott ALEXI könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.